

I den særligt tilrettelagte undervisning i kultur- og samfundsforhold i Danmark, som indgår i danskuddannelserne, er der en række obligatoriske emner, som skal tages op i undervisningen. Det drejer sig f.eks. om familiemønstre i Danmark, om kønsroller og ligestilling. Her vil det være naturligt at komme ind på voldsramte kvinders rettigheder og muligheder, hvis læreren fornemmer, at der i kursistgruppen er behov for det.

Derudover har Udlændingestyrelsen udarbejdet en pjece om udlændingelovens regler om voldelige ægteskaber. Pjecen henvender sig særligt til de kvinder, der udsættes for vold i et ægteskab, og indeholder en beskrivelse af de regler i udlændingeloven, der gælder for udlændinge, hvis ægteskab eller samliv ophører på grund af vold.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at Integrationsministeriet har udsendt en glimrende håndbog oversat til otte forskellige sprog, som mange kommuner giver nyankomne udlændinge i velkomstgave. Bogen indeholder et afsnit om, hvor man kan søge hjælp, hvis man har en voldelig ægtefælle.

Jeg mener derfor, at der bliver oplyst tilstrækkeligt om emnet, og jeg har ikke planer om at igangsætte yderligere oplysningstiltag.

Hvad angår punkt 4, kan regeringen ikke støtte, at der indføres nye regler om voldsramte udenlandske kvinders adgang til tolkebistand og bisidder. Der bliver allerede i dag stillet tolk til rådighed, ligesom der er regler om bistandsadvokater. Offentlige myndigheder er forpligtet til at vejlede og skaffe fornøden tolkebistand. Det gælder også ved afhøring hos politiet, som skal finde sted på et sprog, som den afhørte forstår.

Alle voldsramte har ret til at få beskikket en bistandsadvokat og dermed en uvildig bisidder. Politiet har pligt til at vejlede den voldsramte kvinde om adgangen til at få beskikket en sådan bistandsadvokat. Vejledningen skal gives, inden den forurettede afhøres første gang, og skal gentages i forbindelse med og inden afhøringen.

Politiet drager ligeledes omsorg for, at den forurettedes begæring om beskikkelse af advokat indbringes for retten. Endelig er der i alle politikredse etableret en offerrådgivning, og offeret skal vejledes om muligheden for at søge støtte i en offerrådgivning.

Hvad angår punkt 5, mener regeringen ikke, at det er nødvendigt at igangsætte en oplysningsindsats over for politiet m.fl. med henblik

på at indskærpe deres forpligtelse til at dokumentere kvindens fysiske og psykiske tilstand ved henvendelser som følge af vold.

Politiet har allerede fået indskærpet denne forpligtelse. Rigsadvokaten har skriftligt understreget, at det i sager om vold i parforholdet er af særlig betydning, at politiet hurtigst muligt får belyst skader på den forurettede og beskriver disse udførligt og præcist i politirapporten.

Hvis der er behov for lægebehandling, skal politiet yde den forurettede bistand til at komme til læge. Den forurettede bør i den forbindelse opfordres til at give sit samtykke til, at politiet indhenter politiattest om skaderne. Denne politiattest indhentes af politiet hos sygehusvæsenet eller praktiserende læge til brug for en straffesag til dokumentation af forurettedes skader. Det er alt sammen for at forhindre, at nogle står i den situation, at de undlader at gøre noget, fordi de ikke var klar over, at de skulle have gjort det.

Der er allerede en journaliseringspligt for sundhedspersonalet. Alle skader skal beskrives i patientens journal, herunder også spørgsmålet om patientens psykiske tilstand.

Kl. 15.50

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på, at regeringen allerede i marts 2002 fremlagde en national handlingsplan om vold mod kvinder. Som opfølgning på handlingsplanen er der iværksat en oplysningskampagne rettet mod fagfolk, og der vil blive afholdt 26 temadage landet over, hvor der inviteres lokalpolitikere og fagfolk, herunder politifolk og sundhedspersonale. Der er ligeledes udarbejdet en materiale-samling til fagfolk, ligesom der etableres samarbejdsfora for krisecentre og socialforvaltningerne.

Jeg synes derfor, at der er gennemført en ret omfattende aktivitet på feltet, som gør, at regeringen ikke kan støtte forslaget i dets helhed.

Irene Simonsen (V):

I Venstre synes vi også, at der er mange gode intentioner i forslaget. Der skal i hvert fald ikke herske tvivl om, at i Venstre tager vi stor afstand fra vold og også den vold, der foregår i ægteskabet, som vi jo desværre gennem forskellige tal kan se er ret udpræget.

Derfor har vi også sammen med regeringen sat flere initiativer i gang allerede i den regeringsperiode, vi har haft indtil nu, netop om vold i ægteskabet.

Når jeg siger, at der er gode intentioner i forslaget, så mener jeg det, men samtidig vil jeg